

Grzegorz Teske

Ciążeńskie Holendry, gm. Łądek, woj. konińskie. Stanowiska 1 i 2

Informator Archeologiczny : badania 16, 152-153

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przestrzeni między kurhanami, odkryto na głębokości ok. 0,50 m skupisko kamieni z ceramiką wczesnośredniowieczną z XII w.

Fakty te potwierdzałyby wyniki badań powierzchniowych w rejonie cmentarzysk bogucińskich, w czasie których zarejestrowano liczne ślady osadnictwa z okresów PL, WR, PR i WŚ.

Drugim kierunkiem badań ekspedycji w Bogucinie była weryfikacja kurhanów wolno stojących poza cmentarzyskami. W trakcie penetracji terenu zweryfikowano 9 takich obiektów na przestrzeni ca 3 km. Kurhany te to konstrukcje wyłącznie kamienne o średnicy od kilku do kilkunastu metrów i wysokości do 2 m. Prezentują one różny stopień zachowania ich pierwotnej substancji kulturowej. Obiekty te należy bezwzględnie zbadać.

Reasumując, należy stwierdzić, że zespół archeologiczny w Bogucinie wymaga podjęcia systematycznych badań wykopaliskowych. Zbiega się tu bowiem problem o być może unikatowej wartości kulturowo-osadniczej z problemem ściśle konserwatorskim - zabezpieczeniu tegoż zespołu przed całkowitym zniszczeniem.

CIĄŻEŃSKIE HOLLENDRY, gm. Łądek
woj. konińskie
Stanowiska 1 i 2

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadził mgr Grzegorz Teske. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie. Pierwszy sezon badań. Zespół osadniczy /cmentarzysko i osada/ kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich. Ślad osadnictwa mezo-litycznego.

Stanowisko 1 położone jest na częściowo zalesionej wydmy znajdującej się w dolinie Warty na południe od jej koryta. Użytkowanie wydmy jako piasznicy spowodowało zniszczenie cmentarzyska. Zbadano 70 m² nie natrafiając na żaden zachowany grób. Całą powierzchnię cmentarzyska pokrywały przemieszane fragmenty ceramiki i przepalonych kości ludzkich. W sondażach uzyskano znaczną ilość ceramiki ręcznie lepionej i toczonej oraz wyroby metalowe i szklane a także fragment naczynia terra sigillata. Całość materiału należy datować na fazę C_{1b}-C₃ /D₁ ?/. Z powierzchni stanowiska zebrano niewielką ilość mezo-litycznych wyrobów krzemienych.

Stanowisko 2 położone jest około 300 m na wschód i południowy wschód od cmentarzyska i obejmuje pozostałości osady o powierzchni kilkunastu hektarów. Założono sondaż o powierzchni 43 m², w którym odsłonięto zarys chaty

z 15 dołkami posłupowymi, jamę zasobową i 4 paleniska. Paleniska usytuowane były poza obrębem chaty i posiadały bruki kamienne. Chata prostokątna /6 x 3 m/ o konstrukcji słupowej zorientowana była na osi SE-NW. Rząd dołków posłupowych w środku budowli zdaje się wskazywać na sochową konstrukcję dachu. Uzyskany materiał ceramiczny /również fragmenty naczyń, toczonych/ pozwala datować obiekty na fazę C_{1b}-C₂.

Materiał i dokumentacja znajdują się w MOK.

Badania zakończono.

CIEŁUSZKI, gm. Zabłudów
woj. białostockie
Stanowisko I

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Halina Karwowska. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Osada. Okres lateński okres wpływów rzymskich.

Stanowisko odkryto w trakcie badań powierzchniowych w 1972 roku. Wykopiska miały charakter ratowniczy.

Osada usytuowana jest na rozległej wysoczyźnie położonej w dolinie Narwi pomiędzy płaskimi łąkami rozciągającymi się po południowej stronie wsi, a nurtem Narwi. Na południowym, ostro podciętym stoku wysoczyzny, tuż przy lesie, w odległości 40 m od koryta Narwi.

Badania na powierzchni 80 m² wykazały całkowite zniszczenie obiektu.

Z wykopów uzyskano jedynie fragmenty kości zwierzęcych i ułamki ceramiki ręcznej roboty, które koncentrowały się wyłącznie w warstwie humusu. Ceramika barwy jasno i szarobrunatnej to głównie fragmenty niecharakterystyczne o domieszce drobno i średnioziarnistej. Niektóre z nich wykazują ślady kontaktu z ogniem.

Materiały przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

Badania nie będą kontynuowane.

CZARNOWĄSY, gm. Dobrzeń Wielki
woj. opolskie
Stanowisko E

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Krzysztof Spychała. Finansował WKZ w Opolu. Piąty sezon badań. Osada produkcyjna ludności kultury przeworskiej datowana na późny okres wpływów rzymskich.